

COMUNICAT DE L'ASSOCIACIÓ PROHABITATGE

“ REFERENT A L'ASSASSINAT D'UNA PERSONA SENSE SOSTRE AL BARRI DE SANT GERVASI DE BARCELONA ”

El passat divendres 16 desembre, tres joves van assassinar la senyora María del Rosario Endrinal Petite mentre dormia a un caixer automàtic del carrer Guillem Tell, al barri de Sant Gervasi. La víctima feia anys que vivia al carrer i, per tant, formava part del col·lectiu que es coneix com a “persones sense sostre”.

Des de l'Associació ProHabitatge considerem que a l'hora d'avaluar aquest tràgic succés s'ha d'anar més enllà de l'assassinat de la senyora Endrinal o de dilucidar quines són les raons que expliquen la violència abjecta de tres joves considerats “normals”. El que cal és aprofundir en l'anàlisi de les circumstàncies personals que van abocar la víctima a viure al carrer.

L'Associació sosté que la mort de la senyora Endrinal demostra, primer, la gravetat de la crisi de l'habitatge que pateix Catalunya i, segon, que les diferents administracions públiques encara no han articulat polítiques públiques sòlides per eradicar aquesta problemàtica.

Els últims informes publicats del Síndic de Greuges de Catalunya, l'INE, l'Associació Prohabitatge o l'Anuari Estadístic de la Ciutat de Barcelona 2005 posen de relleu aquesta cara més crua de l'exclusió residencial.

- A l'Estat Espanyol, durant el 2005, el 70,2% de les persones sense sostre han pernoctat totes les nits al mateix lloc.
- A l'Estat Espanyol, durant el 2005, el 45,6% de la població de les persones sense sostre s'ha allotjat al marge de les xarxes assistencials.
- L'any 2000, a Catalunya hi havia 8.043 persones sense sostre.
- El 2004, els serveis d'inclusió social i persones sense sostre de l'Ajuntament de Barcelona van atendre 3.459 usuaris.
- A octubre del 2005, a Barcelona, les places d'allotjament per a les persones sense sostre eren de 405 i les de menjador de 775.

Aquestes dades demostren la disparitat que hi ha entre el volum de persones sense sostre i els serveis que se'ls ofereix. Així mateix, darrere aquestes fredes xifres hi ha noms i cognoms; un d'ells era el de María Rosario Endrinal Petite.

ProHabitatge vol emfatitzar que el fenomen de les persones sense sostre és només la cara més crua i greu d'una problemàtica més àmplia; l'exclusió residencial. Darrere les persones sense sostre s'hi amaguen d'altres col·lectius víctimes també de l'exclusió residencial, com ara joves, immigrants, dones víctimes de violència de gènere i gent gran, així com pràctiques que fomenten aquest fenomen (l'habitatge massificat, el *mobbing* immobiliari, els desnonaments o el racisme residencial).

Davant d'aquesta situació, l'Associació ProHabitatge considera d'una necessitat extrema que les administracions reconeixin el dret a l'habitatge com a dret fonamental, efectiu i exigible com ho són, per exemple, l'educació o la sanitat.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informe extraordinari del Síndic de Greuges: “El fenomen sense llar a Catalunya: persones, administracions, entitats”

<http://www.sindicgreugescat.org/fixters/informes/Informe%20SGC%20Sense%20Ollar%202005.pdf;jsessionid=BDA7AE67B775E2FBD6BC61C6EC2851D0>

Informe de l'Associació ProHabitatge: “L'Ajuntament de Barcelona i les persones sense sostre. 2005, un any de clarobscur”

http://www.feantsa.org/files/Month%20Publications/EN/Articles_and_documents_related_to_the_Flash/Barcelona_2005_Catalan.pdf

Instituto Nacional de Estadística: “Encuesta sobre las personas sin hogar (EPSH 2005)”

<http://www.ine.es/prensa/np398.pdf>

Instituto Nacional de Estadística: “Encuesta sobre las personas sin hogar — Centros”

<http://www.ine.es/prensa/np326.pdf>